herpy

AGAMER

Pogona mitchelli

Pogona mitchelli är en smal, dagaktiv skäggagam på omkring 40 cm från det tropiska nordvästra Australien, med ett svagt skägg och kraftigare taggar i nacken än *Pogona minor*. Skötseln följer de närmaste släktingarna: värme, kraftig UVB, grävbart bottensubstrat och mest insekter.

Familj: Agamidae Engelska: North-west Bearded Dragon Publicerad 16 november 2026

FAKTARUTA

DJURET

Vuxenstorlek	**30-40 cm** total längd inkl. svans
Livslängd	**10-15 år**
Aktiv	**På dagen**
Levnadssätt	**Marklevande och grävande**
Biotop	**Savann**
Svårighetsgrad	**Viss erfarenhet**

SKÖTSEL

Min. terrarium	**120 × 60 × 60 cm** L × B × H för 1 vuxet djur
Temperatur, dag	**24-37 °C**
Värmeplats	**40-45 °C**
Temperatur, natt	**18-24 °C**
Luftfuktighet	**30-60 %**
Vatten	**Vattenskål**
UVB	**Nödvändigt** Fergusonzon 3
Föda	**Insekter och växter**
Hålls	**Ensamma**

AVEL

Fortplantning	**Äggläggande**
Kullstorlek	**5-19 ägg**
Kullar per år	**2-4**
Inkubation	**58-64 dagar** vid 29 °C

SKYDD OCH PAPPER

CITES	**Ej listad**
EU-bilaga	**Ej listad**
IUCN	**Ej bedömd (NE)**

Om arten

Pogona mitchelli är en medelstor, förhållandevis smal skäggagam. Längden från nos till kloak är omkring 16 cm, något mer än hos *Pogona minor*, och med svansen blir djuret omkring 40 cm. Från *P. minor* skiljer sig arten genom ett bredare huvud, kraftigare taggar, särskilt i den tvärgående raden i nacken, och en mindre grådaskig färg. Skägget är svagt utvecklat, som hos släktets övriga små arter.

Taxonomin är inte utredd. Arten beskrevs 1976 av Judith Badham som *Amphibolurus mitchelli* och är uppkallad efter Francis John Mitchell (1929-1970), konservator vid South Australian Museum. Den förs både som egen art och som underart av *P. minor*, och där de två formerna möts korsar de sig. Vägledningen gäller *P. mitchelli* i snäv mening.

Australien tillåter inte export av vilda reptiler, så alla djur i handeln utanför Australien är uppfödda.

Utbredning och livsmiljö

Pogona mitchelli finns i norra Western Australia norr om Pilbara, särskilt i Kimberley-regionen, och i nordvästra Northern Territory. Typlokalen är Derby i Western Australia. Längre söderut ersätts arten av *P. minor*, och i övergångsområdet korsar de två sig.

Arten är inte bedömd på IUCN:s rödlista (NE).

> **Naturlig utbredning:** Australien.

LIVSMILJÖ

Pogona mitchelli lever i tropisk skogsmark och savann i norra Australien. Klimatet är varmt hela året med en kort, oförutsägbar regntid från slutet av december till mars och en lång torrtid från april till november. Vid Derby är dagarna i genomsnitt 35-36 °C och nätterna omkring 26 °C i december och januari, medan juli har dagar omkring 30 °C och nätter omkring 15 °C. Luftfuktigheten är 60-70 % under regntiden och omkring 40 % mitt i torrtiden.

Livet i naturen är nästan inte beskrivet. Hos *P. minor* består födan mest av insekter och i mindre grad av växtdelar, och honorna gräver en håla, lägger äggen och sluter den igen.

Läs mer: Luftfuktighet, sprayning och ventilation

Skötsel

TERRARIET

Det finns bara lite kunskap om skötseln av *Pogona mitchelli*. Klimatet i utbredningsområdet är varmt hela året med en kort regntid och en lång, torr period med svala nätter. Siffrorna i vägledningen är lånade från *Pogona minor*, *Pogona henrylawsoni* och *Pogona vitticeps*, som är mycket bättre kända i terrarier.

Ett enskilt vuxet djur behöver ett terrarium på minst 120 × 60 × 60 cm, och mer plats används. Terrariet ska vara väl ventilerat med ett lock eller nät. Arten lever på marken och klättrar också, så golvyta är viktigare än höjd, men det ska finnas grenar och platta stenar att klättra upp på.

Inred med en platt solplats av sten eller trä under lamporna, minst två gömslen (ett i den varma och ett i den svala änden) och låga grenar. Bottensubstratet bör gå att gräva i: ett minst 10 cm tjockt lager av fin sand blandad med ren matjord (till exempel 60 % sand och 40 % matjord). Fast botten som oglaserade kakelplattor, skifferplattor eller hushållspapper är ett alternativ för unga och sjuka djur. Kalksand, vitaminsand, krossade nötskal och bark eller träspån är olämpliga, eftersom de kan ge förstoppning. Ta bort avföring dagligen och byt löst substrat helt var 3:e-6:e månad.

Håll djuren enstaka. Två hanar får aldrig dela terrarium, och vuxna och unga djur ska alltid hållas åtskilda.

Läs mer: Värme och temperatur

TEMPERATUR

Värm med minst två halogenspotlights över solplatsen. Ytan där ska vara 40-45 °C mätt med en infraröd termometer, och den varma fläcken ska vara minst lika stor som hela djuret. Luften i terrariet ska ligga på 24-37 °C, varmast vid solplatsens ände och svalast i den motsatta. Ytan i den svala änden ska vara 25-29 °C.

På natten släcks all värme och allt ljus, och temperaturen får sjunka till 18-24 °C. Det passar klimatet i utbredningsområdet, där nätterna är omkring 26 °C under regntiden och omkring 15 °C mitt i torrtiden. Anslut lamporna till en termostat med givaren i den svala änden, så att de släcks om den svala sidan blir varmare än 37 °C. Mörkt, trögt och tillbakadraget beteende tyder på att djuret är för kallt.

LUFTFUKTIGHET OCH VATTEN

Luftfuktigheten ska ligga på 30-60 %, mätt i den svala änden, och terrariet ska kunna torka upp mellan duschningarna. Klimatet i naturen är fuktigare än hos de ökenlevande släktingarna, särskilt under regntiden, så den övre delen av intervallet är i sin ordning på sommaren. Stillastående, blöt luft och blött substrat ger sjukdom.

Erbjud alltid färskt vatten i en låg skål. En lätt dusch över inredningen ger droppar som djuret kan slicka i sig, och ett lätt fuktigt gömställe i den svala änden hjälper vid ömsning.

LJUS OCH UVB

Pogona mitchelli är dagaktiv och ska ha mycket klart, vitt ljus och kraftig UVB. Använd ett T5 HO-rör på 10-14 % UVB i en reflekterande armatur över den varma sidan, parallellt med värmelamporna. Målet är ett UV-index på 4,0-4,5 vid solplatsen, sjunkande till 0 i den svala änden (Ferguson-zon 3 som släktets övriga arter). Avståndet mellan rör och solplats beror på rör, armatur och nät, så mät helst med en UV-mätare. Glas och plast mellan rör och djur blockerar UVB. Byt T5-rör efter cirka 12 månader, även om de fortfarande lyser. LED-lampor med UVB anses ännu inte säkra.

Hela terrariet bör vara ljust. Ljuset är tänt 12-14 timmar per dag och släcks helt på natten.

Läs mer: Ljus och UVB

UTFODRING

Födan hos *Pogona mitchelli* är inte dokumenterad. *P. minor* är mest insektsätare, och foderplanen är lånad därifrån:

- Nykläckta (under 3 månader): insekter 2-3 gånger dagligen och grönsaker dagligen.
- Unga (3-12 månader): insekter och grönsaker dagligen.
- Vuxna: insekter 3-5 gånger i veckan och grönsaker dagligen, men bara en liten portion.

Bra foderdjur är dubiakackerlackor, syrsor, gräshoppor, larver av svart soldatfluga och silkesmaskar; mjölmask ges sparsamt. Insekterna får inte vara större än avståndet mellan djurets ögon och ska ha fått bra föda i minst 24 timmar innan de ges vidare. Vilda insekter kan vara besprutade och bör undvikas. Grönsaker är till exempel rucola, pak choi, grönkål, senapsblad, maskros och vattenkrasse, skurna i små strimlor. Avokado är giftig. Frukt är en sällsynt godsak. Pudra insekterna med kalk och strö multivitamin på sallaten en gång i veckan.

Läs mer: Foderdjur: hållning och avel Läs mer: Kalk, vitaminer och tillskott

BETEENDE OCH HANTERING

Pogona mitchelli är dagaktiv och solar sig mycket. Som andra skäggagamer använder den kroppsspråk: hanarna nickar med huvudet mot rivaler och honor, och vinkning med ett framben är ett tecken på underkastelse. Skäggvisningen är svag.

Låt ett nytt djur vänja sig vid terrariet i omkring två veckor innan det tas upp. Lyft det med stöd under kropp och ben, och rör dig långsamt. Djur som gömmer sig eller är mörka och tillbakadragna är ofta för kalla eller stressade. Håll djuren enstaka, för hanarna är territoriella.

Avel

KÖNSMOGNAD OCH KÖNSBESTÄMNING

Ålder och storlek vid könsmognad är inte dokumenterade för *Pogona mitchelli*. Hos *P. minor* blir honorna könsmogna vid en längd från nos till kloak på cirka 9 cm. Hanarna har bredare huvud och tydligare lårporer än honorna. Använd bara fullvuxna, friska djur till avel, och ge honan rikligt med kalk.

PARNING

Fortplantningstiden är inte dokumenterad för *Pogona mitchelli*. Hos *P. minor* lägger de norra bestånden ägg från juli till september och de södra från oktober till december. Hanarna nickar med huvudet, och honorna vinkar med ett framben. En sval viloperiod på vintern används för att få skäggagamer i parningsstämning, men den ges bara till friska, välnärda djur; längd och temperatur är inte kända för arten. Sätt in honan till hanen under en kort period och skilj dem åt efteråt.

ÄGGLÄGGNING OCH KULLAR

Äggkullens storlek är inte dokumenterad för *Pogona mitchelli*. Siffrorna i rutan är lånade från *P. minor*, som lägger 5-19 ägg per äggkull, i genomsnitt omkring 8, och två till fyra äggkullar per säsong. Ge honan en äggläggningslåda med ett minst 25 cm tjockt lager fuktig, grävbar sand och matjord. En hona som inte hittar en lämplig plats kan hålla tillbaka äggen. Det är ett nödläge som kräver veterinär.

INKUBATION

Kläckningstiden är inte dokumenterad för *Pogona mitchelli*. Hos *P. minor* kläcks äggen efter 58-64 dagar vid 29 °C och efter 100-109 dagar vid 25 °C, och siffrorna är lånade därifrån. Lägg äggen i fuktig vermikulit i en kuvös, och vänd dem inte.

UPPFÖDNING AV UNGAR

Ungarna är självständiga från kläckningen. Håll dem på fast botten, till exempel hushållspapper, tills de äter pålitligt, och ge dem samma ljus och värme som vuxna djur, med UVB och kalk på insekterna. Ge små insekter flera gånger dagligen och grönsaker varje dag. Ungar kan bita varandra i tår och svansar, så sortera dem efter storlek.

Hälsa och vanliga misstag

Skötselfel är den vanligaste orsaken till sjukdom, och listan gäller skäggagamer i allmänhet. Sjuka reptiler döljer länge att de är sjuka, så väg djuret varje vecka och för anteckningar om vikt, aptit och avföring.

- Metabol skelettsjukdom vid för lite UVB, för lite kalk eller för låg temperatur.
- Fetma vid för mycket foder och för lite rörelse.
- Förstoppning vid för låg temperatur, uttorkning eller parasiter.
- Inälvsparasiter och kvalster; låt undersöka ett träckprov när djuret är nytt.
- Ägg som inte läggs, hos honor.

Aptitlöshet, slöhet, svullna leder, öppen mun utan att djuret är varmt och ett djur som slutar äta är skäl att gå till en veterinär med reptilerfarenhet. Reptiler bär ofta på salmonella, så tvätta händerna efter beröring av djur och utrustning.

Läs mer: Karantän och hygien Läs mer: Vanliga sjukdomar och tecken på sjukdom

Fråga alltid dina kunniga bekanta

Guiden är ett bra ställe att börja på, men den kan inte ersätta erfarenhet. Djur är olika, och mycket av det viktigaste lär man sig av dem som har hållit arten i åratal. Prata med en uppfödare, en erfaren djurhållare eller en veterinär med kunskap om kräldjur och groddjur innan du skaffar djuret - och igen om något verkar fel.